

Ч. 8. Табор Міттенвальд, 3. серпня 1947. Рік І.

ДЕ Ж Є ІНШІ ?

В попередньому числі "Таборових Буднів" ми читали докладне касове звітлення Таборової Управи. Деякі позиції цього звітлення застановили неодного, навіть з-поміж тих таборян, які мало або зовсім не цікавляться господарським життям нашого табору. До таких цікавих позицій належать виплати таборових майстерень та підприємств для потреб табору.

Зок касове звітлення, розміщене в попередньому числі таборового тижневика, не вказує виплат поодиноким майстерням та варстатів до т.зв. каси УНРРА, то все таки навіть дрібні квоти, що їх таборові варстат виплатили на культурні потреби нашої громади, вказують на їхнє суспільне наставлення до потреб цілості. Переглядаючи ці невеличкі виплати, питаєш себе: Де ж є ті інші, що заробляють далеко більше від наших майстерень. Де ж є ті торгівці яриною та овочами, що мають кольосальні обороти, а не мають ніяких адміністративних видатків, як льокаль, податок та інші. Де є ті "приватні" шевці, кравці, фотографи та інші ремісники, що контом інших таборян доробляються зовсім приличного маєтку.

Коли ми зважимо, що працівники майстерень мусять задовольнитися невеличким зарібком, обслуговуючи громаду, то не можемо ніяк простити всім нашим "підприємцям", які обслуговують нас поза зорганізованими варстатами праці, вимагаючи за цю "обслугу" високих цін, які нерідко переходять поза тисячу. Тоді, коли з невеличкої платні працівника майстерні чи таборового варстату обтягає Таборова Управа певний означений відсоток на таборові культурні і громадські потреби, "приватні" купці та підприємці заробляють доволі поважні суми, не платять ніякого податку та ще й при різних громадських акціях відмовляються від жертв на загально-національні потреби. Дуже часто "приватники" користуються послугами таборових майстерень, бо там менше коштує. Дуже часто "приватники", використовуючи занадто велику господарську свободу, галасують на організмі нашої громади, затративши всякі межі приличності та громадської моралі.

Візьмім хоч би для прикладу продавців ярини та овочів. Ці люди за невеликі гроші дістають товар у німців, перевозять його різними засобами до табору і продають звичайно по цінах вдесятеро, двадцяті, або і всотіро більших від цін закупу. Ярина та овочі мають кожноразно консумена, немає загрози, що ці продукти не підуть. У слід за тим є певність, що перепродавці відбирають з величезним зиском вложений у товар капітал.

Правда, можуть бути заміти, що ярина та овочі конче потрібні для на-

ЩО Є В ЧЕЮЛІ ?

Де ж є інші ?

Національна вкладка за 1946. рік.

Фінансова господарка реферату фахової освіти. Пишемо хроніку.

Поштова скринька:

Хто має право на СПЦ ?

Самі пани, нема кому коров пасти.

Повінь національних свят. Хто відповідає за нічний спокій ?

Відповідь референта харчування на заміти проти кухонь в попередньому числі.

Дописи до "поштової скриньки" приймаємо тільки за повним підписом дописувача. Дописів, у яких замінені небуттєві закиди, або образи, з засади не поміщуємо. Невикористаних дописів не звертаємо.

Матеріяли до "Таборових Буднів" треба складати найпізніше до середи.

П р и х о д и :

Ч.п. Навчальний заклад	Вплата учнів	Інші приходи	Шмецька адміністрація	Разом
1. Однорічна кравецька школа	1500, --	140, --	-	1640, --
2. 5-тимісячні вечірні крав. курси	2240, --	175, --	-	2415, --
3. 1-річна шевська школа	140, --	-	-	140, --
4. 5-тимісячні веч. шевські курси	130, --	-	-	130, --
5. 6-тимісяч. слюсар.-механічні курси	270, --	-	12688, 61	12958, 61
6. 4-місячні авто-механічні курси	190, --	-	-	190, --
7. 4-місячні радіо-монтерські курси	630, --	-	-	630, --
8. 8-місячні лісові вечірні курси	400, --	-	-	400, --
9. 4-місячні шоферські курси	39289, 50	-	-	39289, 50
10. 4-місячні шоферські курси 2. набору	7200, --	-	-	7200, --
11. 1-річна іконографічна школа	-	-	242, --	242, --
12. 6-місячні вечірні курси англ. мови	2529, --	-	-	2529, --
13. 6-місячні вечірні курси еспан. мови	1012, --	-	-	1012, --
14. курси француз. мови	292, --	-	-	292, --
15. курси нім. мови	385, --	-	-	385, --
Р а з о м	56207, 50	315, --	12930, 61	69453, 11

В и д а т к и :

Ч.п. Навчальний заклад	Платні ви-кладачам	Учбові і го-спод. видатки	% Таборо-вій Управі	Разом
1. 1-річн. крав. школа	712, --	-	300, --	1012, --
2. 5-місяч. крав. курс	1568, --	-	448, --	2016, --
3. 1-річн. шев. школа	112, --	-	28, --	140, --
4. 5-місяч. шев. курси	104, --	3, --	26, --	133, --
5. 6-міс. слюс. механ. курси	12688, 61	-	54, --	12742, 61
6. 4-міс. авто-механ. курси	-	-	38, --	38, --
7. 4-міс. радіо-монт. курси	240, --	300, --	126, --	666, --
8. 8-м. лісові курси	170, --	-	80, --	250, --
9. 4-м. шофер. курси	-	38355, 20	-	38355, 20
10. 4-м. " " 2. набір	550, --	1920, 45	554, --	3024, 45
До перенесення	16144, 61	40578, 65	1654, --	58377, 26

ТЮШТОВА СКРИНЬКА

ХТО МАЄ ПРАВО НА СПЦ ?

Згідно з розподілом харчівників у таборі, люди, які не підходять під категорію здорових, ані не є так хворі, щоб мусіли лежати в шпиталі, повинні одержувати окреме харчування т.зв. СПЦ. Ця категорія харчівників доволі обмежена, її число завжди залежить від числа мешканців табору. В нашому таборі таких людей, яким прислугує СПЦ, є значно більше, ніж самих місць.

Та все таки довкола приділювання цієї категорії харчування поодиноким громадянам кружляють дивні поголоски. Дуже часто чується, що таборовий лікар признає категорію окремого харчування тільки хворим на туберкульозу. Коли ж звертаються хворі на туберкульозу то знаходиться інша причина і все одно хворий не одержує бажаного приділу. Знаю один такий випадок, коли за приділом СПЦ звертався чоловік, хворий на шлунок. Йому відмовили, кажучи, що цей приділ можуть одержати тільки туберколіки. Коли ж він за якийсь час предложив рентгенівські знімки своєї дитини, які недвозначно стверджували поважне захворювання дитини якраз на туберкульозу, то лікар йому знову відмовив окремого харчування, бо мовляв діти до 5 років, які харчуються в дитячій кухні, не мають права на СПЦ.

Хто ж тоді має право на СПЦ ? Думаю, що цю справу належало б для добра авторитету нашого таборового лікаря врешті висвітлити, щоб не ширилися різні поголоски про розділювання окремого харчування. М.П.

САМІ ПАНИ, НЕМА КОМУ КОРОВ ПАСТИ.

В нашому таборі є дуже багато людей нездібних до важкої фізичної праці. Маю на думці старших людей, які не мають здоров'я до фізичної праці, а також шкільну мо-

лодь, яка тепер до школи не ходить, з відпочинкових таборів не користає, але цілі дні проводить на зеленій мураві. Ці люди, старші і молоді, нарікають на брак відповідної праці, але рідко замі собі такої праці шукають. Бувають дуже рідкі випадки, коли названі вгорі категорії людей хочуть прийняти запропоновану працю. Коли їм запропонувати якунебудь працю, вони дуже часто з різних мотивів престижевої природи її не приймають.

Для прикладу хочу подати два знаменні випадки.

Є в нашому таборі декілька громадян, які привезли з собою або вже тут придбали собі корови. Ці люди мають звичайно ще й інше господарство, якому мусять посвятити весь свій час. Шість місяців тому розглядалися власники корів за якимсь пастухом, який пильнуючи ці лагідні тварини-корови, міг би також вигріватися до сонця, читати книжку та попивати щодня свіже молочко. Шукання власників корів за пастухом були безуспішні. В 3000-ій громаді не вдалося знайти охочого виконувати цю неважку працю.

Що правда, назва пастух не належить до компліментів, але ми тут не повинні звертати на це уваги, тим більше тепер, коли не стидається користати з примусового відпочинку та їсти будь-що-будь дарований хліб.

Власники корів не мали часу чекати і найняли собі одного німецького хлопця, може навіть учня якоїсь німецької школи, до цієї непочасної, зате дуже відповідальної і добре платної праці. Вони платять цьому німецькому хлопцеві непогану платню, якої не має не один наш урядовець або працівник таборових майстерень та крім цього додають йому щоденно свіжого молочка.

Правда, ми чули, що в одному таборі "пані наймають собі німця для роблення порядків в мешкальничих кімнатах, щоб собі не маргати рук та це не повинно бути для нас прикладом для наслідування. Ми повинні пам'ятати, що нас чекає на

чужині важка праця в поті чола на шматок хліба, бо інакше загинемо з голоду. Тому ми повинні братися до всякої чесної праці, яка нам може забезпечити прожиток.

Недавно "Щоденні Вісті" потребували кольпортерів. Довгий час проголошували це на сторінках своєї газетки та якось ніхто не голосився, хоч заробіток при відповідному сприті і солідності ніколи не буває менший як 5-7 марок за 2-3 години денної праці. Голосилися потім деякі хлопці, але по двох-трьох днях кидали цю роботу, бо вона їм "не оплачувалася". Ті хлопці тепер бігають і друкують черевики, копаючи часто каміння з браку відповідного м'яча.

Ці два приклади характеризують дуже досадно ментальність наших громадян. Дуже дивно, що люди радше пустяться на всякий нечесний заробіток, як паскарство чи картярство, щоб тільки не працювати.

В нас є такий звичай, що ми щороку складаємо більші чи менші жертви на студіючу молодь. Раз у розмові з одним канадійцем на цю тему я почув від нього таке: У нас студенти в часі вакацій ідуть на роботу і звичайно заробляють собі стільки, що їм вистачає вповні на цілий рік студій.

Чи наша шкільна молодь у часі вакацій не могла б собі заробити хоч на найпотрібніші видатки? Чи не могли б учні наших шкіл виконувати якунебудь роботу в таборі, корисну для громади, заробляючи собі на перші видатки в новому шкільному році?

Воно могло б бути і в нас так, як у Канаді, як би ми не стидалися праці. В нас легше прийти попросити, взяти милостину, ніж запрацювати. В нас дуже часто фальшиве розуміння особистої гідності стоїть на перешкоді неодній людині запрацювати собі чесно на свої потреби.

На цю обставину повинні звернути увагу не тільки батьки дітей, але й учителі, преса, священики в церкві та взагалі всі ті установи й організації, що мають за завдання виховувати.

На дарованому хлібі поробилися всі пани і коров нема кому пасти.

В.З.

ПОВІНЬ НАЦІОНАЛЬНИХ СВЯТ.

Нема, здається, народу на світі, що так був би прив'язаний до традиції та вмів би так пошанувати своїх великих людей. Ми святкуємо щороку роковини уродин і смерті всіх наших письменників і поетів, святкуємо всі трагічні події нашої історії /про світлі події забуваємо, хоч їх також немало/, відбуваємо поминки по всіх наших полководцях, князях, королях та гетьманах і врешті не забуваємо відправити панакхиди за всіх небіжчиків, які менше чи більше заслужилися для нашої національної справи. Якщо перерахувати всі святкування, то їх буде якраз стільки, як днів у році. Щодня якесь свято, якась академія, якийсь святочний вечір для вшанування живого або мертвого великого мужа.

Англійці вшановують пам'ять Шекспіра тільки в великі роковини як от 350-ліття його народження або інші якісь важливі роковини. Таке святкування пам'яті великого поета проходить урочисто і достойно.

Коли ж ми святкуємо якесь національне свято мало не щодня, то не нарікаймо, що наші національні свята проходять банально, без великого зацікавлення широкої громади та сходять врешті до механічної звички. Люди дуже часто беруть участь у цих святкуваннях на правду тільки з патріотичного обов'язку, примушуючи себе висидіти півтори чи дві години в залі, позіхаючи та обмовляючи других.

Культ.-Освітній Відділ повинен це мати на увазі.

І.Ц.

ХТО ВІДПОВІДАЄ ЗА НІЧНИЙ СПОКІЙ?

В нашому таборі обов'язує поліційна година. Між годинами 12. і 4. вночі повинен в таборі панувати спокій. Тимчасом у деяких бльоках далеко поза північ відбуваються музики з танцями або люди веселяться при непорочній чарці, забуваючи, що другі хочуть спати. Хто ж тоді відповідає за нічну тишу і спокій, щоб люди після цілоденної праці могли відпочити.

Г.М.

